

469

Besluit van 24 september 1987, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, het Ambtenarenreglement Staten-Generaal en het Arbeidsovereenkomstenbesluit in verband met aanspraken bij ziekte

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 2 juli 1987, nr. AB87/U671, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden, afdeling Algemene en Juridische Zaken;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid en 134, eerste lid van de Ambtenarenwet 1929;

De Raad van State gehoord d.d. 21 augustus 1987, No. W04.87.0312;
Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 21 september 1987, nr. AB87/1351, DGMP/AV/AJZ;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Algemeen Rijksambtenarenreglement (Stb. 1931, 248)¹ wordt gewijzigd als volgt.

A. In artikel 42 worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1. De tweede volzin van het eerste lid wordt vervangen door:

Het in de vorige volzin bepaalde geldt slechts, indien en voor zover de termijn van respectievelijk 18 en 12 kalendermaanden, als bedoeld in het eerste lid van artikel 39, nog niet is verstreken, doch uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgende op die waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

2. In het tweede lid wordt de zinsnede «gedurende zijn ongeschiktheid, doch uiterlijk tot een jaar na de aanvang daarvan» vervangen door: gedurende zijn ongeschiktheid, doch uiterlijk tot een jaar na de aanvang daarvan, dan wel – indien dit eerder is – uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgende op die waarin hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

3. De tweede volzin van het achtste lid wordt vervangen door:

Het wordt verminderd met, dan wel hiermede wordt verrekend een uitkering krachtens artikel 45, een hem uit hoofde van de laatstelijk beklede betrekking toegekend of toe te kennen pensioen krachtens de

Algemene burgerlijke pensioenwet (daaronder begrepen een aanvulling, verhoging en toeslag als bedoeld in artikel A2 van die wet, alsmede de toeslag bedoeld in artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, Stb. 657), en een uitkering krachtens Titel III van de Wet op de Noodwachten.

4. De derde volzin van het achtste lid wordt vervangen door:

Het bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging wordt bovendien verminderd met, dan wel hiermede worden verrekend de inkomsten welke de gewezen ambtenaar inmiddels mocht zijn gaan genieten uit of in verband met arbeid.

B. In artikel 45 worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1. In het eerste lid wordt het percentage van 12,5 vervangen door 18.

2. In het tweede lid wordt het percentage van 112,5 vervangen door 118.

3. Het vierde lid vervalt en het derde lid wordt vernummerd tot vierde lid.

4. Ingevoegd wordt een nieuw derde lid, luidend:

3. Aan de gewezen ambtenaar die recht heeft op een wachtgeld als bedoeld in artikel K4 van de Algemene burgerlijke pensioenwet en die niet herplaatst is in een passende betrekking als bedoeld in artikel K2 van die wet, wordt, in het in het eerste lid bedoelde geval, een uitkering verleend van 18% van het invaliditeitspensioen dat hem zou zijn toegekend, indien het bepaalde in artikel K4, eerste lid van die wet niet van toepassing zou zijn.

5. In het vierde lid wordt

a. de zinsnede «dan wel van een, voor een uitkering als bedoeld in de twee voorgaande leden in aanmerking gekomen, gepensioneerde ambtenaar» vervangen door: dan wel van een, voor een uitkering als bedoeld in de voorgaande leden in aanmerking gekomen, gewezen ambtenaar;

b. het percentage van 12,5 vervangen door 18.

6. Toegevoegd wordt een nieuw vijfde lid, luidend:

5. Voor de toepassing van het bepaalde in dit artikel worden onder invaliditeitspensioen en pensioen mede begrepen een verhoging en toeslag als bedoeld in artikel A2 van de Algemene burgerlijke pensioenwet alsmede een toeslag als bedoeld in artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, Stb. 657.

C. In artikel 49 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De eerste volzin wordt vervangen door:

Met uitzondering van paragraaf 1 en van artikel 44 is het bepaalde in dit hoofdstuk niet van toepassing op de ambtenaar die geen ambtenaar is in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet.

2. Na de tweede volzin wordt toegevoegd:

Op deze aanspraak op aanvulling is het bepaalde in artikel 41 van overeenkomstige toepassing.

D. Artikel 98 wordt gewijzigd als volgt.

1. De tweede volzin van het tweede lid vervalt.

2. In het derde lid wordt de zinsnede «in een passende andere, volledige betrekking» vervangen door: in een passende andere betrekking.

ARTIKEL II

Het Ambtenarenreglement Staten-Generaal (Stb. 1979, 123)² wordt gewijzigd als volgt.

A. In artikel 77 worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1. De tweede volzin van het eerste lid wordt vervangen door:

Het in de vorige volzin bepaalde geldt slechts, indien en voor zover de termijn van respectievelijk 18 en 12 kalendermaanden, als bedoeld in het eerste lid van artikel 74, nog niet is verstreken, doch uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgende op die waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

2. In het tweede lid wordt de zinsnede «gedurende zijn ongeschiktheid, doch uiterlijk tot een jaar na de aanvang daarvan» vervangen door: gedurende zijn ongeschiktheid, doch uiterlijk tot een jaar na de aanvang daarvan, dan wel – indien dit eerder is – uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgende op die waarin hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

3. De tweede volzin van het achtste lid wordt vervangen door:

Het wordt verminderd met, dan wel hiermede wordt verrekend een uitkering krachtens artikel 80, een hem uit hoofde van de laatstelijk beklede betrekking toegekend of toe te kennen pensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet (daaronder begrepen een aanvulling, verhoging en toeslag als bedoeld in artikel A2 van die wet, alsmede de toeslag bedoeld in artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, Stb. 657), en een uitkering krachtens Titel III van de Wet op de Noodwachten.

4. De derde volzin van het achtste lid wordt vervangen door:

Het bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging wordt bovendien verminderd met, dan wel hiermede worden verrekend de inkomsten welke de gewezen ambtenaar inmiddels mocht zijn gaan genieten uit of in verband met arbeid.

B. In artikel 80 worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1. In het eerste lid wordt het percentage van 12,5 vervangen door 18.

2. In het tweede lid wordt het percentage van 112,5 vervangen door 118.

3. Het vierde lid vervalt en het derde lid wordt vernummerd tot vierde lid.

4. Ingevoegd wordt een nieuw derde lid, luidend:

3. Aan de gewezen ambtenaar die recht heeft op een wachtgeld als bedoeld in artikel K4 van de Algemene burgerlijke pensioenwet en die niet herplaatst is in een passende betrekking als bedoeld in artikel K2 van die wet, wordt, in het in het eerste lid bedoelde geval, een uitkering verleend van 18% van het invaliditeitspensioen dat hem zou zijn toegekend, indien het bepaalde in artikel K4, eerste lid van die wet niet van toepassing zou zijn.

5. In het vierde lid wordt

a. de zinsnede «dan wel van een, voor een uitkering als bedoeld in de twee voorgaande leden in aanmerking gekomen, gepensioneerde ambtenaar» vervangen door: dan wel van een, voor een uitkering als bedoeld in de voorgaande leden in aanmerking gekomen, gewezen ambtenaar;

b. het percentage van 12,5 vervangen door 18.

6. Toegevoegd wordt een nieuw vijfde lid, luidend:

5. Voor de toepassing van het bepaalde in dit artikel worden onder invaliditeitspensioen en pensioen mede begrepen een verhoging en toeslag als bedoeld in artikel A2 van de Algemene burgerlijke pensioenwet alsmede een toeslag als bedoeld in artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, Stb. 657.

C. In artikel 84 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De eerste volzin wordt vervangen door:

Met uitzondering van paragraaf 1 en van artikel 79 is het bepaalde in dit hoofdstuk niet van toepassing op de ambtenaar die geen ambtenaar is in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet.

2. Na de tweede volzin wordt toegevoegd:
Op deze aanspraak op aanvulling is het bepaalde in artikel 76 van overeenkomstige toepassing.

D. Artikel 129 wordt gewijzigd als volgt.

1. De tweede volzin van het tweede lid vervalt.
2. In het derde lid wordt de zinsnede «in een passende andere, volledige betrekking» vervangen door: in een passende andere betrekking.

ARTIKEL III

Het Arbeidsovereenkomstenbesluit (Stb. 1931, 354)² wordt gewijzigd als volgt.

A. In artikel 32c worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1. De tweede volzin van het eerste lid wordt vervangen door:
Het in de vorige volzin bepaalde geldt slechts, indien en voor zover de termijn van een jaar, als bedoeld in het eerste lid van artikel 32, nog niet is verstreken, doch uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgende op die waarin de gewezen werknemer de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.
2. In het tweede lid wordt de zinsnede «gedurende zijn ongeschiktheid, doch uiterlijk tot een jaar na de aanvang daarvan» vervangen door: gedurende zijn ongeschiktheid, doch uiterlijk tot een jaar na de aanvang daarvan, dan wel – indien dit eerder is – uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgende op die waarin hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.
3. De tweede volzin van het achtste lid wordt vervangen door:
Het wordt verminderd met, dan wel hiermede wordt verrekend een uitkering krachtens artikel 33b, een hem uit hoofde van de laatstelijk beklede betrekking toegekend of toe te kennen pensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet (daaronder begrepen een aanvulling, verhoging en toeslag als bedoeld in artikel A2 van die wet, alsmede de toeslag bedoeld in artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, Stb. 657), en een uitkering krachtens Titel III van de Wet op de Noodwachten.
4. De derde volzin van het achtste lid wordt vervangen door:
Het bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging wordt bovendien verminderd met, dan wel hiermede worden verrekend de inkomsten welke de gewezen werknemer inmiddels mocht zijn gaan genieten uit of in verband met arbeid.

B. In artikel 33b worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1. In het eerste lid wordt het percentage van 12,5 vervangen door 18.
2. In het tweede lid wordt het percentage van 112,5 vervangen door 118.
3. Het vierde lid vervalt en het derde lid wordt vernummerd tot vierde lid.
4. Ingevoegd wordt een nieuw derde lid, luidend:
3. Aan de gewezen werknemer die recht heeft op een wachtgeld als bedoeld in artikel K4 van de Algemene burgerlijke pensioenwet en die niet herplaatst is in een passende betrekking als bedoeld in artikel K2 van die wet, wordt, in het in het eerste lid bedoelde geval, een uitkering verleend van 18% van het invaliditeitspensioen dat hem zou zijn toegekend, indien het bepaalde in artikel K4, eerste lid van die wet niet van toepassing zou zijn.
5. In het vierde lid wordt
  - a. de zinsnede «dan wel van een, voor een uitkering als bedoeld in de twee voorgaande leden in aanmerking gekomen, gepensioneerde

werknemer» vervangen door: dan wel van een, voor een uitkering als bedoeld in de voorgaande leden in aanmerking gekomen, gewezen werknemer.

b. het percentage van 12,5 vervangen door 18.

6. Toegevoegd wordt een nieuw vijfde lid, luidend:

5. Voor de toepassing van het bepaalde in dit artikel worden onder invaliditeitspensioen en pensioen mede begrepen een verhoging en toeslag als bedoeld in artikel A2 van de Algemene burgerlijke pensioenwet alsmede een toeslag als bedoeld in artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, Stb. 657.

C. In artikel 33f worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De eerste volzin wordt vervangen door:

Met uitzondering van de artikelen 31 tot en met 31c en van artikel 33a is het bepaalde in deze paragraaf niet van toepassing op de werknemer die geen ambtenaar is in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet.

2. Na de tweede volzin wordt toegevoegd:

Op deze aanspraak op aanvulling is het bepaalde in artikel 32b van overeenkomstige toepassing.

D. In de tweede volzin van het eerste lid van artikel 57 wordt de zinsnede «in een passende andere, volledige betrekking» vervangen door: in een passende andere betrekking.

ARTIKEL IV

Het bepaalde in het eerste, tweede en achtste lid, derde volzin van de artikelen 42 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, 77 van het Ambtenarenreglement Staten-Generaal en 32c van het Arbeidsovereenkomstenbesluit, zoals deze luiden op de datum voor inwerkingtreding van dit besluit, blijft van toepassing op degene die voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit is ontslagen in verband met het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

ARTIKEL V

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het is geplaatst en werkt wat onderdeel B van de artikelen I, II en III betreft terug tot en met 1 januari 1986.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat afschrift daarvan zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 24 september 1987

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk

Uitgegeven de *zevenentwintigste* oktober 1987

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 16 september 1987, Stb. 447.

² Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 6 mei 1986, Stb. 333.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Met het ontwerp wordt beoogd het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR), het Ambtenarenreglement Staten-Generaal en het Arbeidsovereenkomstenbesluit (AOB) aan te passen aan de wijziging bij de wet van 6 juli 1983, Stb. 385 van hoofdstuk K van de Algemene burgerlijke pensioenwet, aan de Wet invoering franchisesysteem (Stb. 1986, 394) en aan de wijziging van de Ziektewet bij de wet van 20 december 1979, Stb. 710 inzake de beëindiging van de ziekteverzekering van personen van 65 jaar en ouder. Tevens wordt voorgesteld de aanvullende uitkering bij dienstongevallen, die als gevolg van de wet van 20 december 1984, Stb. 657 is verlaagd, te verhogen. Van deze gelegenheid tot wijziging van het ARAR en het Ambtenarenreglement Staten-Generaal wordt voorts gebruik gemaakt om nog een wijziging aan te brengen in artikel 98 ARAR en artikel 129 Ambtenarenreglement Staten-Generaal. Hieronder worden de wijzigingen afzonderlijk toegelicht.

Onderdelen A sub 1, 2 en 4 van de artikelen I, II en III en artikel IV

Per 1 januari 1980 is een wijziging van de Ziektewet in werkinggetreden als gevolg waarvan geen ziekteverzekering meer geldt voor personen van 65 jaar en ouder (Wet van 20 december 1979, Stb. 710). Deze wijziging vloeide voort uit de gedachte dat sinds het toestandkomen van de Algemene Ouderdomswet (AOW) de ouderdom als zelfstandige oorzaak van inkomensderving wordt aangemerkt, zodat er geen reden is om naast de uitkering ingevolge de AOW (in veel gevallen aangevuld met een andere pensioenvoorziening) een vergoeding wegens inkomensderving uit hoofde van ziekte toe te kennen.

Deze argumenten gelden naar mijn mening ook ten aanzien van het gewezen overheidspersoneel dat thans nog na het bereiken van de 65-jarige leeftijd aanspraak kan hebben op doorbetaling wegens ziekte van de laatstelijk genoten bezoldiging. De aanspraak op ouderdomspensioen ingevolge de Algemene burgerlijke pensioenwet ontstaat echter later dan de aanspraak op AOW, welke aanvangt op de eerste dag van de maand waarin men de leeftijd van 65 jaar bereikt. Een volledige aansluiting bij de ingangsdatum van de aanspraak op AOW zou met zich meebrengen dat betrokkenen over een beperkte periode geen bezoldiging meer ontvangen, noch een ouderdomspensioen ingevolge de Algemene burgerlijke pensioenwet, doch uitsluitend AOW.

Voorgesteld wordt dan ook de betreffende bepalingen zodanig te wijzigen dat de aanspraak op doorbetaling van de laatstelijk genoten bezoldiging slechts bestaat tot uiterlijk de eerste dag van de maand volgende op die waarin de gewezen ambtenaar/werknemer de 65-jarige leeftijd heeft bereikt.

In artikel IV wordt voorgesteld – bij wijze van overgangsregeling – de huidige regeling nog van toepassing te laten blijven op diegenen die op de datum van inwerkingtreding van het besluit reeds ontslagen zijn wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

Onderdeel A sub 3 en onderdeel B sub 3 en 6 van de artikelen I, II en III

Bij de Wet invoering franchisesysteem is ook de pendant ingevoerd van de bij de Wet afschaffing overneming premie AOW/AWW (Stb. 1985, 288) getroffen maatregelen ten aanzien van actieve ambtenaren. Tegenover het weer zelf verschuldigd zijn van premie AOW/AWW is voor pensioengerechtigden een systeem van toeslagen ontwikkeld.

Daarnaast zijn bij wet van 20 december 1984, Stb. 657 de percentages genoemd in artikel F9, vierde lid van de Algemene burgerlijke pensioenwet verlaagd onder gelijktijdige toekenning (in artikel 10) van een toeslag.

Met de voorgestelde wijzigingen in de onderdelen A sub 3 en B sub 6 wordt buiten twijfel gesteld dat ook de bedoelde toeslagen in mindering kunnen worden gebracht op de bezoldiging die na ontslag nog wordt doorbetaald en anderzijds dat de aanvullende uitkering bij de zogenaamde dienstongevallen ook over de bedoelde toeslagen wordt berekend.

Door dit voorstel tot berekening van de aanvullende uitkering mede over de bedoelde toeslagen kan tevens het huidige vierde lid van de artikelen 45 ARAR, 80 Ambtenarenreglement Staten-Generaal en 33b AOB vervallen. Alsdan zal immers de compensatie voor het weer zelf gaan betalen van de premie AOW/AWW reeds in het bedrag van de aanvullende uitkering zijn opgenomen.

Het vervallen van het vierde lid van genoemde artikelen wordt voorgesteld in onderdeel B sub 3 van de artikelen I, II en III.

Onderdeel B sub 1, 2 en 5 onder b van de artikelen I, II en III en artikel V

Bij het vervallen van de Pensioenwet 1922 en de inwerkingtreding van de Algemene burgerlijke pensioenwet in 1966 is het «dienstinvaliditeitspensioen» vervallen. Bij de bespreking in de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg, welke aan de totstandkoming van de nieuwe pensioenwet voorafging is aan de ambtenarenorganisaties toegezegd dat voor het vervallen van het verhoogd invaliditeitspensioen een compensatie zou worden gezocht door het verlenen van een aanvullende uitkering op het pensioen. Deze aanvullende uitkering wordt verleend wanneer de ziekten of gebreken, welke tot de ongeschiktverklaring of tot het overlijden van de ambtenaar/werknemer hebben geleid, in overwegende mate hun oorzaak vinden in de aard van de opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht.

De hoogte van de aanvullende uitkering werd voor de gewezen ambtenaar/werknemer die in het genot is van een invaliditeitspensioen, vermeerderd met een aanvulling als bedoeld in artikel F9 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, gesteld op 12,5% van dat pensioen vermeerderd met deze aanvulling. Het percentage werd op 12,5 gesteld omdat aldus werd bereikt dat de gewezen ambtenaar/werknemer met een invaliditeitsgraad van 80% of meer, die aan pensioen en aanvulling tezamen 80% van de middelsom, bedoeld in artikel F9, vijfde lid van genoemde wet genoot, in totaal kwam op 90% van de middelsom. Dit percentage van 90 was weer ontleend aan de situatie onder de Pensioenwet 1922. Een en ander heeft sinds 1966 gegolden.

Bij de wet van 20 december 1984, Stb. 657 zijn echter de percentages genoemd in artikel F9, vijfde lid van de Algemene burgerlijke pensioenwet zodanig verlaagd onder gelijktijdige toekenning van een toeslag, dat de eerderbedoelde gewezen ambtenaar/werknemer met een invaliditeitsgraad van 80% of meer, aan pensioen en aanvulling nog slechts 73% van de middelsom geniet. Niet alleen is daardoor het bedrag van de aanvullende uitkering van 12,5% verlaagd, maar ook wordt daardoor niet langer voldaan aan de norm van een totaal-inkomen van 90% van de middelsom.

Ik acht deze norm voor de compensatie van het inkomensverlies als gevolg van ziekten of gebreken die in overwegende mate het gevolg zijn van de aard van de opgedragen werkzaamheden of van de bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden verricht, nog steeds juist. Voorgesteld wordt derhalve het percentage van 12,5 te verhogen en vast te stellen op 18.

Met dit percentage van 18 wordt bereikt dat het totaal-inkomen van de betreffende gewezen ambtenaar/werknemer – dat dan bestaat uit enerzijds een invaliditeitspensioen, aanvulling als bedoeld in artikel F9 van de Algemene burgerlijke pensioenwet en toeslag in verband met het weer zelf gaan betalen van de premie AOW/AWW en anderzijds uit een daarover berekende uitkering van 18% – weer ongeveer 90% van de middelsom bedraagt.

In artikel V wordt voorgesteld de verhoging van het percentage alsmede de andere subonderdelen van onderdeel B van de artikelen I, II en III terug te laten werken tot en met 1 januari 1986.

Onderdeel B sub 4 en 5 onder a van de artikelen I, II en III

Bij de wijziging van hoofdstuk K van de Algemene burgerlijke pensioenwet bij de wet van 6 juli 1983, Stb. 385 is de systematiek gewijzigd van toekenning van invaliditeitspensioenen aan herplaatsbaar verklaarde ambtenaren in de zin van die wet. Sindsdien heeft de herplaatsbaar verklaarde ambtenaar de eerste vijf jaar na zijn ontslag geen recht op invaliditeitspensioen, maar op een herplaatsingswachtgeld. Voordien bestond wel recht op invaliditeitspensioen, maar werd de ingangsdatum van het invaliditeitspensioen uitgesteld.

Deze wijziging heeft het onbedoelde effect dat herplaatsbaar verklaarde ambtenaren – gelet op de koppeling aan het recht op pensioen, op grond van de artikelen 45 ARAR, 80 Ambtenarenreglement Staten-Generaal en 33b AOB – geen aanspraak meer zouden kunnen hebben op de in genoemde artikelen geregelde aanvullende uitkering bij zogenaamde dienstongevallen.

Om dit onbedoelde effect weg te nemen wordt voorgesteld een nieuw lid in bedoelde bepalingen op te nemen waarin de aanvullende uitkering wordt geregeld ten aanzien van de gewezen ambtenaar/werknemer die herplaatsingswachtgeld geniet.

Onderdeel C van de artikelen I, II en III

Sinds de afschaffing van de drempeltijd in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet bij de wet van 11 april 1979, Stb. 304 zijn in de artikelen 49 ARAR en 84 Ambtenarenreglement Staten-Generaal de woorden «en dit, voorzover hem als tijdelijk ambtenaar een aanstelling voor langer dan 6 maanden of voor onbepaalde tijd is verleend, evenmin zal zijn zodra hij zes maanden in dienst is geweest» zinledig geworden. Hetzelfde geldt voor de overeenkomstige formulering in artikel 33f AOB. Voorgesteld wordt dan ook deze woorden te schrappen.

Van deze gelegenheid tot wijziging van genoemde artikelen wordt gebruik gemaakt om te bepalen dat de artikelen inzake de bedrijfsgeneeskundige begeleiding ook van toepassing zijn op ambtenaren/werknemers die geen ambtenaar zijn in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet. Tevens worden op de aanspraak op aanvulling tot de bezoldiging of het loon van overeenkomstige toepassing verklaard de bepalingen op grond waarvan voor de ambtenaren/werknemers die wel ambtenaar zijn in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet bij ziekte geen of slechts een beperkte aanspraak op betaling van bezoldiging of loon bestaat.

Onderdeel D sub 2 van de artikelen I en II en onderdeel D van artikel III

Sinds de reeds eerder vermelde wijziging van hoofdstuk K van de Algemene burgerlijke pensioenwet behoeft de herplaatsbaarverklaring als bedoeld in artikel K van die wet niet beperkt te blijven tot een volledige betrekking en is herplaatsbaarverklaring ook voor een deelbetrekking mogelijk.

Door het laten vervallen van het woord «volledige» in het derde lid van de artikelen 98 ARAR en 129 Ambtenarenreglement Staten-Generaal en in het eerste lid van artikel 57 AOB wordt bereikt dat de verplichting tot het onderzoek naar een passende andere betrekking wordt uitgebreid tot deelbetrekkingen. Zo'n onderzoek dient vooraf te gaan aan een ontslag op grond van blijvende ongeschiktheid uit hoofde van ziekten en gebreken. Overigens moge ik er op wijzen dat ook wanneer bij het onderzoek een andere passende (deel-)betrekking voorhanden is, ontslagverlening nodig is. Eerst bij een herplaatsing na ontslag kan voor betrokkene recht op een

herplaatsingstoelage als bedoeld in artikel K 5 van de Algemene burgerlijke pensioenwet ontstaan. Herplaatsing in een (te) kleine betrekking kan er overigens toe leiden dat de directie van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds dat besluit op grond van artikel L14 van de wet, buiten beschouwing laat. In dat geval bestaat geen aanspraak op bedoelde herplaatsingstoelage en blijft de aanspraak op herplaatsingswachtgeld als bedoeld in artikel K4 van de wet gehandhaafd.

Onderdeel D sub 1 van de artikelen I en II

De tweede volzin van het tweede lid van de artikelen 98 ARAR en 129 Ambtenarenreglement Staten-Generaal houdt in dat ontslag niet vroeger kan ingaan dan de dag volgende op die, waarop de reden voor het ontslag voor het eerst aanwezig is. Enerzijds bevat deze bepaling een verbod om een ontslag te doen ingaan wegens een reden die eerst in de toekomst ontstaat. In zoverre moet deze bepaling overbodig worden geacht. Het spreekt immers vanzelf dat een ontslag op een bepaalde grond eerst kan ingaan wanneer die grond aanwezig is.

De bepaling wordt echter ook gezien als een legitimatie om ontslag te verlenen met ingang van een datum in het verleden, mits die datum niet eerder is gelegen dan de dag volgende op die waarop de reden voor het ontslag voor het eerst aanwezig is. In die opvatting geeft de bepaling een discretionaire bevoegdheid om ontslag met terugwerkende kracht te verlenen. Toepassing van die discretionaire bevoegdheid dient echter achterwege te blijven indien in strijd zou worden gehandeld met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur dan wel de algemene rechtsbeginselen. In dit kader is met name het rechtszekerheidsbeginsel van belang.

Een ontslag met terugwerkende kracht zal in het algemeen in strijd zijn met dat beginsel. Daar de onderhavige bepaling echter suggereert dat een ontslag met terugwerkende kracht in principe wel mogelijk is, meen ik er goed aan te doen voor te stellen de betreffende bepaling te schrappen. Schrapping van deze bepaling brengt niet met zich mee dat ontslagverlening met terugwerkende kracht nooit meer mogelijk is. In uitzonderlijke gevallen waarin geen sprake is van strijd met het rechtszekerheidsbeginsel zou ontslag met terugwerkende kracht geoorloofd kunnen zijn.

Hoofregel blijft echter dat ontslag met terugwerkende kracht in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel en derhalve ongeoorloofd is.

Uit het oogpunt van deregulering ontmoet dit besluit geen bezwaar.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C.P. van Dijk